

במדרינה

העם

חטיפת השייח'

**כאשר עוסקים באירגון
דתי קנאי קיצוני
אין פיתרונות קלים.
השבוע זה הוכח שוב.**

מי שהחליט על חטיפת השייח' השיעי עבר-אל-כרים עוביד קיבל על עצמו אחריות קשה.

המניע המיידי היה ברור ומוכן. זה זמן רב מחזיק אירגון שיעי קיצוני בנוש ישראל שחופל בלבנון, וכנראה גם בשני חיילים שנשבו בפיגוע בדרום-לבנון.

הכוונה לשחררם בפעולה צבאית לא הגי' עה לכלל ביצוע. השיעים מנוסים בפעולות מסוג זה, והם יודעים לשמור בסוד כמוס את מקום הימצאם של השבויים. גם הניסיונות לשחרר בדרך של משאומתן לא צלחו. מבי חיתת האירגונים השיעיים, שבויים ישראליים הם נכס יקר, שאין מוותרים עליו בקלות.

האם תזדהה עם ישראל במאבק נגד השיעים — או שמא יקרה ההיפך, וישראל תואשם בכך שעלידי מעשה-חטיפה פרובוקטיבי גרמה למותו של קצין אמריקאי ולסיכון שאר בנייה-ערובה הזרים?

התשובה לא תתגלה במהרה. אך די בשי' אלה כדי להצביע על כך שאין פיתרונות קלים לבעיות הקשורות עם גופים שיעיים קנאיים, בעלי דרך-מחשבה שונה מאוד מזו של אירגונים פוליטיים רגילים. גם החלטה הגיונית-לכאורה עלולה להביא להסתבכות בלתי-צפויה בהחלט.

צה"ל

ילדי מנגלה

**מעשה-קונדס? אולי.
אבל זה מעורר חלחלה.**

לפני 20 שנה לא היה איש מאמין שזה יכול בכלל לקרות. עכשיו זה קורה.

קבוצה של חיילים, ביחידה העוסקת ברי כוי האינתיפאדה בשטחים הכבושים, זכתה בפי עצמה ובפי שאר החיילים בתואר "קבוצת

"הנה הצבא", אומר לי פאיז, "אתה

וכתאום

הם ירו

שלושה נפצעו. כרוניקה בעיתונות.

איך זה נראה בעיני עיתונאי ישראלי,

שיצא לטיול חמים ומצא את עצמו

לפתע בתוך האינתיפאדה, בצד הערבי?

יונתן שם-אור, צילם: ציון צפריר

הפגיעה שלהם הרבה יותר גרועה מכדורי עופרת, כאשר הם נורים מטוח קצר. הוא לא אומר כדורי-עופרת. הוא אומר, באנגלית, כדורים-בעלי-מהירות-לוע-גבוהה.

איך הם נורו, אני מתעניין. "אתה יודע", הוא אומר, כמו ערכים רבים המתחילים את האנגלית שלהם בצמד המלים הזה, "אתה יודע, הרבה פציעות הן פציעות גב. הכדורים נכנסים דרך הגב."

● יורים בהם כשהם בורחים?

"ת גיד לו", הוא אמר לי בעיניים נואות, והצביע על חברה-כנסת שעמדה הרחק מאיתנו, ליד בית-הספר העלוב, במרכז מעגל הגברים המריעים, שילך וידבר איתם. שיעשה את זה מהר, כי הם יכנסו ויתחילו לירות!"

הסתכלתי בפאיז, מנסה להבין את המסר שמאחורי העברית הכבדה של הגבר הצעיר. מי יירד? מה פתאום שיירו? זה טיול מוכה שיממון וחום של כמה עשרות ערכים גלי-

תצלום מתוך האוטובוס: בנייה-כפר נמלטים מפני החיילים אל-נשי! אל-נשי!

"אני לא יכול להגיד לך, הר"ר דג'אני מחייך, אני רק יודע לאפיין את מצב הפצועים. החדירות הן מהגב."

והוא מספיק עוד לספר לי שבית-החולים הזה מכיל 180 מיטות, 20 מהן מאוכלסות בקביעות בנפגעי-האינתיפאדה, והתקציב מגיע ממדינות-המפרץ. בתוך חדר-ההרצ' אות, מעבר לדלת הפתוחה, שלידה אנחנו משוחחים, נגמרים הנאומים המחוייכים, וכמה מבין הישראלים מצטרפים לשירת בילאדי בילאדי בחרווה גדולה, המהולה בהיסוס הנובע מאי-יריעת השפה. וזה השלב שבו עוזבים מרבית העיתונאים את הסיור. אולי כי זה צהרי שבת חמה במיוחד, וכבעלי-ימק צוע הם מניחים שמה שלא קרה בבית-החולים לא יקרה גם במחנה דהישה, או בכפר נחליו, יעדי הסיור. לשם יוצאים עכשיו ארבעת

ליים, מלווים בקומץ יהודים, לוחמי-שלום תשושי-קרב, שהצטרפו לחבר-הכנסת בכדי אל-זואב דראושה בסיוור הראשון של ישראל לים במוקדי האינתיפאדה, מעין תשובה ל"טיולי ארץ-ישראל" של מיכאל איתן ומתנחליו.

רוב העיתונאים שהצטרפו לסיור פרשו אחרי השלב הראשון. בית-החולים אל-חוסקאר שבמזרח ירושלים שמח להפגין את רמתו המקצועית הגבוהה, את הניקיון והמי' כשור המעולה, כמו שלא החמיץ את ההזדמ' נות להראות למצלמות-הטלוויזיה את הנער' ים הפצועים, המשותקים, שכדורי-הפלסטיק קרעו להם את סיבי-העצבים, והותירו אותם עצובי-עיניים, המבינות שאת הקרב האישי שלהם הם כבר הפסידו. זה מכדורי-הפלסטיק יק, מסביר לי הרופא המרדים, הר"ר דג'אני,

שן תחת שן

מנגלה."

הדוקטור יוזף מנגלה היה רופא במחנה-המוות אושוויץ. בפי היהודים זכה בכינוי "מלאך המוות". הוא ערך ניסויים בבני-אדם ועסק ב"סלקציה" — בחירת המועמדים לתאי-הגזאים. מלבד אדולף אייכמן, הפך אר לי הסמל המחריד ביותר של הזוועה הנאצית. איך זה יכול לקרות שצעירים ישראליים, שהתחנכו על-ידי סיפורי-השואה, יאמצו לעצמם את שמו של אדם כזה כסמל? ואם היה זה מעשה-קונדס, איך יכול צעיר יהודי לח' שוב על מעשה-קונדס שכזה?

המחיר הכבד ביותר. ידיעה שנייה, שהתפרסמה גם היא השבוע, הצביעה על אותו כיוון מחריד.

צה"ל הודיע כי הוא מחדש את ביקור חייליו במוסיאון-השואה של קיבוץ לוחמי-הגטאות. מסתבר כי ביקורים אלה הופסקו לפני שנה, מכיוון שכמה מן החיילים-המ' בקרים הישוו את תפקידם בשטחים הכבושים עם מעשי-הנאצים.

הנאצים כבשו בשעתו את רוב אירופה. לא (המשך בעמוד 14)

כך נגרם בישראל תיסכול גובר והולך. אף שער כה לא נודע על התעללות-לשמה בבני-ערובה המוחזקים בידי שיעים או פלסטינים בלבנון, הרי עצם תנאי-הכליאה הם קשים ביותר, ולוא רק בשל הצורך של שוביהם למנוע את גילויים.

כך נולדה, כנראה, ההחלטה בדרג המדיני והצבאי העליון לחטוף אישיות שיעית בכירה, מראשי חיזבאללה ("מיפלגת-האל"), כדי להכריח את השיעים להסכים לחילופי-שבויים.

חזית חדשה. אולם האירגונים השי' עיים, חסידי איראן, אינם דומים לאירגונים הפלסטיניים. הם מורכבים מקנאים קיצוניים, אחוזי טירוף דתי, הסרים למישמעתם של מנהיגים איראניים בעלי שיקולים משלהם.

וכך קרה השבוע כי האירגון השיעי הכריז על אולטימטום, ולאחר מכן טען כי הוציא להורג אלוף-מישנה אמריקאי חטוף.

מאותו הרגע מצאה ממשלת-ישראל את עצמה במצב קשה חרש. בירושלים שאלו בראיה: איך תגיב דעת-הקהל האמריקאית?